

Elia – numero kolme

Tulkoon se tiedetyksi

Jeff Pippenger

2023-09-29

Ja tapahtui ehtoouhrin uhraamisen aikaan, että profeetta Elia astui esiin ja sanoi: Herra, Aabrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, tulkoon tänä päivänä tunnetuksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun palvelijasi ja että minä olen tehnyt kaiken tämän sinun sanasi mukaan. 1. Kun. 18:36.

Olemme tunnistanee Elia ominaispiirteitä vertauskuvana. Yksi näistä ominaispiirteistä on se, että Elia, Johannes Kastajan ja William Millerin palvelutyö ja sanoma olivat tuomion välikappaleita. Herra käytti heidän sanomaansa koetellakseen heidän kunkin oman historiansa. Jeesus sanoi, että ellei Hän olisi tullut, nurisevilla juutalaisilla ei olisi ollut syntiä.

Ellei minä olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole verhoa syntinsä peitteeksi. Joh. 15:22.

Hesekiel osoittaa saman periaatteen oman aikansa saivarteleville juutalaisille.

Sillä he ovat röyhkeitä lapsia ja kovasydämiä. Minä lähetän sinut heidän luoksensa, ja sinun on sanottava heille: Näin sanoo Herra, Herra. Ja he, kuulkootpa tai olkoot kuulematta, — sillä he ovat uppiniskainen suku — saavat kuitenkin tietää, että heidän keskellensä on ollut profeetta. Hesekiel 2:4, 5.

Elia symboliikkaan sisältyy hänen tehtävänsä tuomion välikappaleena.

”Ne, jotka ovat mukana julistamassa kolmannen enkelin sanomaa, tutkivat Raamattua saman suunnitelman mukaan, jonka isä Miller omaksui. Pienessä kirjassa nimeltä Views of the Prophecies and Prophetic Chronology isä Miller esittää seuraavat yksinkertaiset, mutta älykkäät ja tärkeät säännöt Raamatun tutkimista ja tulkintaa varten:

”1. Jokaisella sanalla tulee olla sille kuuluva merkityksensä Raamatussa esitetyn aiheen kannalta; 2. Koko Raamattu on tarpeellinen, ja se voidaan ymmärtää ahkeran paneutumisen ja tutkimisen kautta; 3. Mitään sitä, mikä on ilmoitettu Raamatussa, ei voida eikä tulla kätkemään niiltä, jotka pyytävät uskossa, epäilemättä; 4. Ymmärtääksesi opin kokoa kaikki kyseistä aihetta koskevat raamatunkohdat yhteen, anna sitten jokaisen sanan vaikuttaa sille kuuluvalla tavalla; ja jos voit muodostaa käsityksesi ilman ristiriitaa, et voi olla erehdyksessä; 5. Raamatun tulee selittää itse itsensä, sillä se on oma tulkintasääntönsä. Jos olen riippuvainen opettajasta, joka selittää sitä minulle, ja hän sattuisi arvailemaan sen merkitystä tai haluaisi sen olevan niin lahkouskonsa vuoksi tai tullakseen pidetyksi viisaana, silloin hänen arvailunsa, halunsa, uskontunnustuksensa tai viisautensa on minun sääntöni eikä Raamattu.”

”Edellä oleva on osa näistä säännöistä; ja meidän kaikkien on hyvä Raamatun tutkimisessamme ottaa vaarin esitetyistä periaatteista.

“Aito usko perustuu Raamattuun; mutta Saatana käyttää niin monia keinoja vääntääkseen Raamattua ja tuodakseen sisään eksytyksen, että tarvitaan suurta varovaisuutta, jos tahtoo tietää, mitä se todella opettaa. Yksi tämän ajan suurista harhoista on viipyä paljon tunteissa ja vedota rehellisyyteen samalla, kun sivuutetaan Jumalan sanan selvät lausumat sen tähden, ettei tuo sana käy yksiin tunteen kanssa. Monilla ei ole uskonsa perustuksena muuta kuin tunne. Heidän uskontonsa koostuu kiihotuksesta; kun se lakkaa, heidän uskonsa on poissa. Tunne voi olla ruumenia, mutta Jumalan sana on vehnä. Ja ‘mitä’, sanoo profeetta, ‘ovat ruumenet verrattuina vehnään?’”

”Ketään ei tuomita siitä, ettei hän ole ottanut vaarin valosta ja tiedosta, joita hänellä ei koskaan ollut ja joita hän ei voinut saada. Mutta monet kieltäytyvät tottelemasta sitä totuutta, jonka Kristuksen lähettiiläät esittävät heille, koska he tahtovat mukautua maailman mittapuuhun; ja se totuus, joka on tullut heidän ymmärrykseensä, se valo, joka on loistanut sielussa, tuomitsee heidät tuomiossa. Näinä viimeisinä päivinä meillä on koottu valo, joka on loistanut halki kaikkien aikakausien, ja sen mukaisesti meidät myös pidetään vastuullisina. Pyhyiden tie ei ole samalla tasolla maailman kanssa; se on nostettu valtatie. Jos me vaellamme tällä tiellä, jos juoksemme Herran käskyjen tiellä, me havaitsemme, että ’vanhurskasten polku on kuin loistava valo, joka kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka.’” Review and Herald, 25. marraskuuta 1884.

Meitä ei ”tuomita siitä, ettemme ole noudattaneet valoa ja tietoa, jota” meillä ”ei koskaan ollut ja” jota me ”emme voineet saada.” Tämän lausuman tärkeä kohta on ilmaus ”emme voineet saada.” Elia, Johannes ja Miller edustavat valoa omille sukupolvilleen, valoa, joka oli saavutettavissa. Heidän sanomansa läsnäolo poisti sen verhon, jota Yhdysvalloissa oikeudellisessa kielenkäytössä kutsutaan ”uskottavaksi kiistettävyydeksi”. Elia sanoma missä tahansa sukupolvessa, jossa se ilmenee, poistaa kaiken ”uskottavan kiistettävyyden” ja saattaa siten koko sukupolven vastuuseen silloin esitetystä valosta.

”Veljeni sanoi kerran, ettei hän halunnut kuulla mitään siitä opista, jota me pidämme totena, jottei tulisi vakuuttuneeksi. Hän ei tahtonut tulla kokouksiin eikä kuunnella puheita; mutta myöhemmin hän sanoi nähneensä olevansa yhtä syyllinen kuin jos olisi ne kuullut. Jumala oli antanut hänelle tilaisuuden oppia tuntemaan totuuden, ja Hän piti häntä vastuullisena tästä tilaisuudesta. Meidän keskuudessamme on monia, jotka suhtautuvat ennakkoluuloisesti niihin oppeihin, joista nyt keskustellaan. He eivät tule kuulemaan, eivätkä tyynesti tutki asiaa, vaan esittävät vastaväitteensä pimeydessä. He ovat täydellisen tyytyväisiä omaan tilaansa. ’Sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. Minä neuvon sinua ostamaan minulta tuleessa puhdistettua kultaa, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus’ (Ilmestys 3:17–19).”

”Tämä raamatunkohta koskee niitä, jotka elävät sanoman kaikualueella mutta eivät tahdo tulla sitä kuulemaan. Mistä tiedätte, ettei Herra anna tuoreita todisteita totuudestaan ja aseta sitä uuteen yhteyteen, jotta Herran tie valmistettaisiin? Mitä suunnitelmia olette tehneet, jotta uusi

valo voisi tunkeutua Jumalan kansan riveihin? Mitä näyttöä teillä on siitä, ettei Jumala ole lähettänyt valoa lapsilleen? Kaikki omahyväisyys, itsekeskeisyys ja mielipiteen ylpeys on pantava pois. Meidän on tultava Jeesuksen jalkojen juureen ja opittava Häneltä, joka on hiljainen ja nöyrä sydämeltä. Jeesus ei opettanut opetuslapsiaan niin kuin rabbit opettivat omiaan. Monet juutalaisista tulivat ja kuuntelivat, kun Kristus paljasti pelastuksen salaisuuksia, mutta he eivät tulleet oppimaan; he tulivat arvostelemaan, saadakseen Hänet kiinni jostakin epäjohdonmukaisuudesta, jotta heillä olisi jotakin, minkä avulla saattaa kansa ennakkoluuloiseksi. He olivat tyytyväisiä tietoihinsa, mutta Jumalan lasten täytyy tuntea Totisen Paimenen ääni. Eikö nyt ole aika, jolloin olisi mitä sopivinta paastota ja rukoilla Jumalan edessä? Me olemme vaarassa joutua eripuraisuuteen, vaarassa asettua puolueellisesti kiistanalaisessa kysymyksessä jommallekummalle puolelle; eikä meidän siis tulisi etsiä Jumalaa vakavasti, sielun nöyryytyksessä, jotta tietäisimme, mikä on totuus?” Selected Messages, kirja 1, 413.

Ne, jotka edustavat Eliaa sanomaa, ovat tuomion välikappaleita puhdistusprosessissa, joka valmistaa tien liiton sanansaattajalle puhdistaa temppelin. Temppelin puhdistamisen työn toteuttamisessa nykyisen totuuden valo ilmoitetaan. Ellei sitä ilmoitettaisi, ne, joita Kristus etsi ja etsii puhdistukseen, säilyttäisivät laodikealaisen itsepetoksen viittansa. Elia on vertauskuva palvelutyöstä, joka esittää totuuden tuomion välikappaleena. Sen tähden meille ilmoitetaan, että ne, jotka hylkäsivät Johannes Kastajan sanoman, eivät voineet hyötyä Jeesuksen opetuksesta.

“Huomioni kiinnitettiin jälleen Kristuksen ensimmäisen tulemuksen julistukseen. Johannes lähetettiin Eliaa hengessä ja voimassa valmistamaan tietä Jeesukselle. Ne, jotka hylkäsivät Johanneksen todistuksen, eivät hyötäneet Jeesuksen opetuksista.” Early Writings, 258.

Jumalan kansan puhdistumista esikuvallisesti kuvaavissa profeetallisissa kertomuksissa avataan eräs nykyhetken totuuden sanoma, joka asettaa tämän sukupolven vastuuseen siitä, valitseeko se pimeyden vai valon.

Mutta sinä, Daniel, sulje nämä sanat ja sinetöi tämä kirja lopun aikaan asti: monet kulkevat edes takaisin, ja tieto lisääntyy.... Ja hän sanoi: Mene tietäsi, Daniel, sillä nämä sanat pysyvät suljettuina ja sinetöitynä lopun aikaan asti. Monet puhdistetaan ja valkaistaan ja koetellaan; mutta jumalattomat tekevät jumalattomasti, eikä yksikään jumalattomista ymmärrä; mutta viisaat ymmärtävät. Daniel 12:4, 9, 10.

Ne, jotka edustavat Eliaa sanomaa omissa sukupolvissaan, Kristus tunnistaa lähettiläikseen käyttäkkeen heitä tuomion välikappaleina. Tämän Elia ilmaisi sanoessaan: ”tulkoon tänä päivänä tiettäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun palvelijasi ja että minä olen tehnyt kaiken tämän sinun sanasi mukaan.”

Tämän totuuden esittää myös Jeesus Johannes Kastajasta.

Ja heidän lähtiessään Jeesus rupesi puhumaan kansanjoukoille Johanneksesta: Mitä te lähditte erämaahan katsomaan? Tuulessa huojuvaa ruokoa? Mutta mitä te lähditte katsomaan? Pehmeisiin vaatteisiin puettua miestäkö? Katso, pehmeitä vaatteita käyttävät ovat kuninkaiden palatseissa. Mutta mitä te lähditte katsomaan? Profeettaako? Niin, minä sanon teille: hän on

enemmän kuin profeetta. Sillä tämä on se, josta on kirjoitettu: Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun kasvojesi edellä, ja hän on valmistava sinun tiesi sinun eteesi. Matteus 11:7–10.

Johannes oli enemmän kuin profeetta; hän oli tuomion välikappale, ja hänen palvelutyönsä osoitettiin hänen sukupolvelleen, sillä he olivat lähteneet erämaahan katsomaan häntä, aivan yhtä varmasti kuin koko Israel tuli Karmelille Ahabin käskystä. William Miller ymmärsi tiedon lisääntymisen, joka avattiin sineteistä vuonna 1798. Hän edusti niitä, jotka kulkivat edestakaisin Jumalan Sanassa tiedon lisääntyessä. Hänen sanomansa perustui profeetalliseen aikaan, ja vuonna 1840 hänen sanomansa ja palvelutyönsä asetettiin hänen sukupolvensa eteen sellaisella tavalla, että koko protestanttinen maailma seurasi nähdäkseen, toimiko hänen menetelmänsä. Kun se vahvistettiin, hänen sanomansa vietiin ympäri maailman.

”Vuonna 1840 toinen huomattava profetian täyttyminen herätti laajaa kiinnostusta. Kaksi vuotta aikaisemmin Josiah Litch, yksi toisen adventin johtavista julistajista, julkaisi Ilmestyskirjan 9. luvun selityksen, jossa hän ennusti Osmanien valtakunnan kukistumisen. Hänen laskelmiensa mukaan tämän vallan oli määrä joutua kukistetuksi... 11. elokuuta 1840, jolloin ottomaanien vallan Konstantinopolissa voidaan odottaa murtuvan. Ja uskon, että näin tullaan havaitsemaan.”

„Juuri määrättynä aikana Turkki suurlähettiläitensä kautta hyväksyi Euroopan liittoutuneiden valtojen suojeluksen ja asetti siten itsensä kristittyjen kansakuntien valvonnan alaiseksi. Tapahtuma täytti ennustuksen täsmälleen. Kun tämä tuli tunnetuksi, lukemattomat vakuuttuivat Millerin ja hänen työtovereittensa omaksumien profeetallisen tulkinnan periaatteiden paikkansapitävyydestä, ja adventtiliike sai ihmeellisen sysäyksen. Oppineet ja yhteiskunnalliselta asemaltaan arvostetut miehet liittyivät Milleriin sekä hänen näkemystensä saarnaamisessa että niiden julkaisemisessa, ja vuodesta 1840 vuoteen 1844 työ levisi nopeasti.” Suuri taistelu, 334, 335.

Ajanjakso ”1840:stä vuoteen 1844” edustaa Ilmestyskirjan kymmenennen luvun ”seitsemän ukkosenjylinän” historiaa. Tuossa historiassa käynnistyi puhdistusprosessi, jota kuvattiin Malakian kolmannessa luvussa sekä Kristuksen kahdessa temppelin puhdistuksessa. Puhdistusprosessi oli etenevä koetusprosessi, joka perustui Millerin ymmärrykseen päivä vuotta kohti -periaatteesta. Ne, jotka edustavat Elian sanomaa, valmistavat tietä liiton sanansaattajalle, jotta hän tulisi äkisti temppeliinsä, ja he ovat sen tuomion välikappaleen vertauskuva, jota liiton sanansaattaja käyttää lakaistakseen pois ne, jotka valitsevat pimeyden mieluummin kuin valon.

Minä totisesti kastan teidät vedellä parannukseen; mutta se, joka tulee minun jälkeeni, on minua väkevämpi, jonka kenkiä en ole arvoinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänen viskimensä on hänen kädessään, ja hän puhdistaa perin pohjin puimatantereensa ja kokoaa nisunsa aittaan; mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulossa. Matteus 3:11, 12.

Kristuksen päivänä, jota Johannes 6:66 edustaa, hän menetti enemmän opetuslapsia kuin minään muuna aikana. Aikakausten Toivossa, jossa tätä Johanneksen kohtaa käsitellään, profeetallisen soveltamisen menetelmä oli juuri se syy, miksi opetuslapset lähtivät pois. He eivät voineet

ymmärtää, että kirjaimellinen edusti hengellistä, ja apostoli Paavalin mukaan kirjaimellinen tulee ennen hengellistä.

Niin on myös kirjoitettu: ”Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu”; viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki. Mutta se, mikä on hengellinen, ei ole ensimmäinen, vaan se, mikä on luonnollinen; sen jälkeen tulee se, mikä on hengellinen. 1. Korinttolaiskirje 15:45, 46.

Haluttomina ja sen tähden kykenemättöminä juutalaiset kieltäytyivät ymmärtämästä Kristusta, kun hän ilmaisi olevansa taivaan leipä, jota tuli syödä. Tavat ja perinnäissäännöt syrjäyttivät sen menettelytavan, jota Kristus itse harjoitti. Tästä tapahtumasta sisar White kirjoitti:

“Heidän epäuskoaan kohtaan esitetty julkinen nuhde vieraannutti nämä opetuslapset Jeesuksesta entistä enemmän. He olivat suuresti tyytymättömiä, ja haluten haavoittaa Vapahtajaa ja tyydyttää fariseusten pahansuopuuden he käänsivät Hänelle selkänsä ja jättivät Hänet halveksuen. He olivat tehneet valintansa, ottaneet muodon ilman henkeä, kuoren ilman ydintä. Heidän päätöstään ei koskaan myöhemmin peruutettu, sillä he eivät enää vaeltaneet Jeesuksen kanssa.”

“‘Jonka viskin on hänen kädessään, ja hän puhdistaa puimatantereensa tarkoin ja kokoaa nisunsa aittaan.’ Matteus 3:12. Tämä oli yksi puhdistamisen ajoista. Totuuden sanojen kautta akanat erotettiin nisusta. Koska monet olivat liian turhamaisia ja omavanhurskaita ottaakseen vastaan nuhteen, liian maailmaa rakastavia hyväksyäkseen nöyryyden elämän, he kääntyivät pois Jeesuksesta. Monet tekevät yhä samoin. Sieluja koetellaan tänä päivänä niin kuin noita opetuslapsia Kapernaumin synagogassa koeteltiin. Kun totuus saatetaan sydämeen, he näkevät, ettei heidän elämänsä ole sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. He näkevät tarvitsevansa itsessään täydellisen muutoksen, mutta he eivät ole halukkaita ryhtymään itsensäkieltämisen työhön. Sen tähden he vihastuvat, kun heidän syntinsä paljastetaan. He menevät pois loukkaantuneina, niin kuin opetuslapset jättivät Jeesuksen mutisten: ‘Tämä on kova puhe; kuka voi sitä kuulla?’” Alfa ja omega, 392.

Se on Malakian liiton sanansaattaja, joka puhdistaa Leevin pojat tulella. Hän puhdistaa puimatantereensa perusteellisesti erottaen vehnän akanoista. Hän tekee tämän työn viskimellään. Viskin on se, mikä saa aikaan erottamisen, ja viskin on nykyisen totuuden sanoma kullekin asianomaiselle historialle, jossa Hän puhdistaa Leevin pojat. Viskin on Elían sanoma ja sanansaattajat, jotka edustavat tuomion välinettä.

Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni. Ja Herra, jota te etsitte, on äkisti tuleva temppeliinsä, liiton sanansaattaja, johon te mielistytte. Katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot. Mutta kuka kestää hänen tulonsa päivän, ja kuka voi pysyä pystyssä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin sulattajan tuli ja niin kuin vaatevanuttajien saippua. Ja hän istuu sulattajana ja hopean puhdistajana, ja hän puhdistaa Leevin pojat ja kirkastaa heidät niin kuin kullan ja hopean, niin että he voivat tuoda Herralle uhrilahjan vanhurskaudessa. Silloin Juudan ja Jerusalemin uhrilahja on oleva Herralle otollinen, niin kuin muinaisina päivinä ja niin kuin entisinä vuosina. Malakia 3:1–4.

Se, joka tulee Johannes Kastajan jälkeen, on Hän, joka puhdistaa puimatantereensa viskimellään, ja on niin kuin sulattajan tuli. Puhdistusprosessi toteutetaan liiton sanansaattajan kautta, ja siksi se osoittaa historian, jossa Herra astuu liittoon uuden valitun liittokansan kanssa. Kun muinainen Israel vapautettiin Egyptin orjuudesta, eräs tuon pyhän historian teemoista oli ”esikoisen” kysymys. Olipa kyse Egyptin esikoisten kuolemasta tai siitä, että Jumala osoitti Israelin omaksi esikoiseksi.

Ja sinun tulee sanoa faraolle: Näin sanoo Herra: Israel on minun poikani, minun esikoiseni. Ja minä sanon sinulle: Päästä minun poikani menemään, että hän palvelisi minua; mutta jos kieltäydyt päästämästä häntä, katso, minä surmaan sinun poikasi, sinun esikoisesi. 2. Moos. 4:22, 23.

Kun Jumala Egyptistä vapauttamisen yhteydessä teki liiton Israelin kanssa, jumalallisena suunnitelmana oli, että jokaisen sukukunnan jokainen esikoispoika vihittäisiin pappeuden työhön. Mutta kultaisen vasikan kapinan aikana ainoastaan Leevin sukukunta asettui Mooseksen puolelle tuossa kapinassa. Heidän uskollisuutensa tähden Jumala kumosi suunnitelmansa, jonka mukaan jokaisen sukukunnan jokainen esikoinen vihittäisiin pappeuteen, ja sivuutti muut sukukunnat sekä antoi Leevin sukukunnalle yksinoikeuden pappeuteen. Kun liiton sanansaattaja puhdistaa Leevin pojat, se kuvaa historiaa, jossa entinen liittokansa pannaan syrjään uuden liittokansan tieltä. Näin oli Johannes Kastajan, milleriittien kohdalla, ja näin tulee olemaan sadan neljäkymmenenneljän tuhannen kohdalla. Vuosina 1840–1844 käynnistyi puhdistusprosessi William Millerille annetun profeetallisen sanoman koettelevan kysymyksen kautta. Se johti siihen, että Herra tuli äkisti temppeliinsä 22. lokakuuta 1844, mutta puhdistusprosessi ei päättynyt ennen vuotta 1863.

Sekä Daniel 8:14:n ennustus: ”Kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö asetetaan jälleen oikeuteensa”, että ensimmäisen enkelin sanoma: ”Pelätkää Jumalaa ja antakaa Hänelle kunnia, sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut”, viittasivat Kristuksen palvelutehtävään kaikkeinpyhimmässä, tutkivaan tuomioon, eivätkä Kristuksen tulemiseen kansansa lunastamiseksi ja jumalattomien hävittämiseksi. Virhe ei ollut profeetallisten ajanjaksojen laskennassa, vaan siinä tapahtumassa, jonka tuli toteutua 2300 päivän päättyessä. Tämän erehdyksen vuoksi uskovat olivat kokeneet pettymyksen, kuitenkin kaikki, minkä ennustus oli ennalta ilmoittanut ja mihin heillä oli Raamatun perusteella oikeus odottaa, oli täyttynyt. Juuri sillä hetkellä, kun he valittivat toiveittensa raukeamista, oli tapahtunut se, minkä sanoma oli ennustanut ja minkä täytyi täytyä, ennen kuin Herra voisi ilmestyä antamaan palkan palvelijoilleen.

”Kristus ei ollut tullut maan päälle, niin kuin he odottivat, vaan, esikuvan ennakoimalla tavalla, Jumalan temppelin kaikkeinpyhimpään taivaassa. Profeetta Daniel kuvaa Hänet tulevana tuona aikana Vanhaikäisen tykö: ’Minä näin yöllisissä näyissä, ja katso, taivaan pilvien kanssa tuli niin kuin Ihmisen Poika, ja saapui’ — ei maan päälle, vaan — ’Vanhaikäisen tykö, ja Hänet saatettiin Hänen eteensä.’ Daniel 7:13.”

Tästä tulemisesta ennustaa myös profeetta Malakia: ”Herra, jota te etsitte, on äkisti tuleva temppeliinsä, ja liiton enkeli, jota te halajatte; katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.” Malakia 3:1. Herran tuleminen temppeliinsä oli Hänen kansalleen äkillinen, odottamaton. He eivät

odottaneet Häntä siellä. He odottivat Hänen tulevan maan päälle, ”tulen liekissä kostamaan niille, jotka eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliumille.” 2 Tessalonikalaiskirje 1:8.

”Mutta kansa ei ollut vielä valmis kohtaamaan Herraansa. Heidän hyväkseen oli vielä tehtävä valmistava työ. Heille oli annettava valoa, joka suuntaisi heidän mielensä taivaassa olevaan Jumalan temppeliin; ja kun he uskossa seuraisivat Ylimmäistä Pappiaan Hänen palvelustyössään siellä, uusia velvollisuuksia tulisi ilmoitetuiksi. Seurakunnalle oli annettava vielä toinen varoituksen ja opetuksen sanoma.

Profeetta sanoo: ”Kuka voi kestää Hänen tulemisensa päivän, ja kuka pysyy pystyssä, kun Hän ilmestyy? Sillä Hän on niin kuin sulattajan tuli ja niin kuin vaatteidenvalkaisijain saippua. Ja Hän istuu sulattajana ja hopean puhdistajana; ja Hän puhdistaa Leevin pojat ja puhdistaa heidät niin kuin kullan ja hopean, jotta he toisivat Herralle uhrilahjan vanhurskaudessa.” Malakia 3:2, 3. Niiden, jotka elävät maan päällä silloin, kun Kristuksen välitystyö lakkaa ylhäisessä pyhäkössä, tulee seistä pyhän Jumalan kasvojen edessä ilman välimiestä. Heidän vaatteittensa tulee olla tahrattomat, heidän luonteensa tulee olla synnistä puhdistettu vihmontaveren kautta. Jumalan armon avulla ja oman ahkeran ponnistelunsa kautta heidän tulee olla voittajia taistelussa pahaa vastaan. Sillä aikaa kun tutkiva tuomio etenee taivaassa, kun katuvien uskovien synnit poistetaan pyhäköstä, Jumalan kansan keskuudessa maan päällä tulee tapahtua erityinen puhdistustyö, synnin pois paneminen. Tämä työ esitetään selvemmin Ilmestyskirjan 14. luvun sanomissa.

”Kun tämä työ on saatettu päätökseen, Kristuksen seuraajat ovat valmiit Hänen ilmestymiseensä. ’Silloin on Juudan ja Jerusalemin ruokauhri oleva Herralle otollinen niin kuin muinaisina päivinä ja entisinä vuosina.’ Malakia 3:4. Silloin seurakunta, jonka meidän Herramme tulemuksessaan ottaa omakseen, on oleva ’kirkastettu seurakunta, jossa ei ole tahraa eikä ryppyä eikä mitään sellaista.’ Efesolaiskirje 5:27. Silloin se on katsova esiin ’ihana kuin aamurusko, kaunis kuin kuu, kirkas kuin aurinko, peljättävä kuin sotajoukko lippuineen.’ Korkea veisu 6:10.”

Herran tulemisen temppeliinsä lisäksi Malakia ennustaa myös Hänen toisen adventtinsa, Hänen tulemisensa panemaan tuomion täytäntöön, näillä sanoilla: ”Ja minä lähestyn teitä tuomiolle, ja minä olen nopea todistaja velhoja vastaan ja avionrikkomia vastaan ja väärin vannovia vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkkalaista hänen palkassaan, leskeä ja orpoa, ja jotka kääntävät muukalaisen pois hänen oikeudestaan eivätkä pelkää minua, sanoo Herra Sebaot.” Mal. 3:5. Juudas viittaa samaan näkyyn sanoessaan: ”Katso, Herra tulee kymmenientuhansien pyhiensä kanssa toimeenpanemaan tuomion kaikkien ylitse ja näyttämään toteen kaikista jumalattomista heidän kaikki jumalattomat tekonsa.” Juud. 14, 15. Tämä tuleminen ja Herran tuleminen temppeliinsä ovat erillisiä ja toisistaan erottuvia tapahtumia.

”Kristuksen tuleminen meidän ylimmäiseksi papiksemme kaikkeinpyhimpään pyhäkön puhdistamista varten, kuten Danielin kirjassa 8:14 esitetään; Ihmisen Pojan tuleminen Vanhaikäisen tykö, kuten Danielin kirjassa 7:13 kuvataan; ja Herran tuleminen temppeliinsä, josta Malakia on ennustanut, ovat saman tapahtuman kuvauksia; ja tätä kuvaa myös yljän

tuleminen häihin, josta Kristus puhuu Matteuksen 25. luvun vertauksessa kymmenestä neitsyestä.” Suuri taistelu, 424–426.

Viimeisessä kappaleessa viitataan neljään ”tulemiseen”, ja ne kaikki ovat sama tuleminen, joka on kuvattu vertauskuvallisesti neljällä eri tavalla. Yksi näistä ”tulemisista” on vertaus kymmenestä neitsyestä.

”Minut ohjataan usein vertaukseen kymmenestä neitsyestä, joista viisi oli viisasta ja viisi tyhmää. Tämä vertaus on täyttynyt ja on täyttyvä aivan kirjaimellisesti, sillä sillä on erityinen sovellus tähän aikaan, ja kolmannen enkelin sanoman tavoin se on täyttynyt ja pysyy edelleen nykyisenä totuutena ajan loppuun asti.” Review and Herald, 19. elokuuta 1890.

Jos nämä neljä ”tulemista” ”ovat saman tapahtuman kuvauksia”, silloin ne neljä ”tulemista”, jotka täyttyivät adventismin alussa milleriläisessä liikkeessä, ”täyttyvät” jälleen ”kirjaimellisesti” Elia-liikkeessä adventismin lopussa.

William Miller ja milleriläiset olivat ensimmäisen enkelin sanoman edustajia, ja samassa vastikään lainaamassamme kohdassa teoksesta Early Writings ensimmäisen enkelin sanomalla oli täsmälleen samat tuntomerkit kuin Johannes Kastajalla. Lainasimme kohdan, jossa sanotaan, että ne, jotka hylkäsivät Johannes Kastajan sanoman, eivät voineet hyötyä Jeesuksen opetuksista. Seuraavassa kappaleessa hän sanoo: ”Ne, jotka hylkäsivät ensimmäisen sanoman, eivät voineet hyötyä toisesta; eivätkä he hyötäneet myöskään keskiyön huudosta, jonka tuli valmistaa heidät astumaan uskossa Jeesuksen kanssa taivaallisen pyhäkön kaikkeinpyhimpään.” Sekä William Miller että Johannes Kastaja edustavat tuomion välikappaleita.

Ellei kumpikaan heistä olisi ilmestynyt, heidän omia sukupolviaan ei pidettäisi vastuullisina valon hylkäämisestä. Jumala käytti noita kahta sanansaattajaa poistaakseen laodikealaisen synnin viitan ja osoitti siten entisen valitun kansan laodikealaisen alastomuuden tuomalla sanoman, jota, hyväksyttiinpä se tai hylättiinpä se, käytettäisiin tuomiossa merkinä siitä, että profeetta oli ollut heidän keskuudessaan. Vuosien 1840–1844 historia oli esikuvattu tulella, joka lankesi Eliaan uhrin päälle Karmelinvuorella. Tosi profeetta oli erotettu vääristä profeetoista.

Olemme siinä kohdassa, jossa meidän tulisi hahmotella puhdistusprosessi, joka jatkui 22. lokakuuta 1844 jälkeen. Sisarta Whitea lainaten, 22. lokakuuta 1844 jälkeen ”kansaa ei ollut vielä valmis kohtaamaan Herraansa. Heille oli vielä suoritettava valmistava työ. Valoa oli annettava, jotta heidän mielensä suuntautuisi Jumalan temppeliin taivaassa; ja kun he uskossa seurasivat Ylipappiaan Hänen palvelustehtävässään siellä, uusia velvollisuuksia paljastuisi. Seurakunnalle oli annettava vielä toinen varoituksen ja opetuksen sanoma.”

Kun adventismi hylkäsi Mooseksen valaksi kutsumansa Danielin tarkoittamat Kolmannen Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskuudes lukuun sisältyvät ”seitsemän aikaa”, se menetti kykynsä havaita, että puhdistuksen prosessi jatkui yli sen alkuvaiheen työn, jossa ymmärrettiin tuomion alkamiseen liittyvät totuudet.

Käsitlemme jatkuvaa puhdistusprosessia seuraavassa artikkelissa ja alamme sovittaa yhteen aidon protestantismin sarven, jonka milleriittinen adventismi vastaanotti 1840-luvulla,

republikaanisuuden sarven kanssa.